

De landelijke TCO dag in Doorn

Een poosje geleden kreeg ik de uitnodiging om naar de Landelijke TCO Dag te komen, die op 28 juni in Doorn zou worden georganiseerd. Ik had verwacht, dat het 'weer zo'n dag zou zijn' (je weet wel: een bobo komt je bij het welkomstpraatje vertellen hoe FAN-TAS-TISCH belangrijk je wel niet bent en hoe E-NORM je wordt gewaardeerd en vervolgens krijg je een aantal workshops voorgeschoteld om je tòch nog weer een beetje beter te maken, dan je al bent). Maar wat ik afgelopen vrijdag heb meegemaakt, overtrof mijn verwachtingen TO-TAAL!

We werden (een beetje later dan we hadden verwacht, want het bleek toch ietsje eerder te beginnen dan in onze hoofden stond genoteerd) al op de parkeerplaats heel hartelijk verwelkomd door onze eigen Nihat. We kregen nog vóór de ingang een gekleurd bandje om ('welke kleur heb jij? Oh, dan zitten we misschien wel bij elkaar in het groepje!') en werden vervolgens in de hal opnieuw heel hartelijk welkom geheten. Meteen werden we ook even bijgepraat over de bedoeling van deze dag: één van de collega's had dit in het (door ons gemiste) openingswoordje al uitgelegd. We mochten ons in de zaal inschrijven voor één van de vele activiteiten van deze dag. Maar, werd er gezegd, niets moet, en alles mag. Oh? Okeej!!

In de zaal een paar pauwen, buiten een paar opblaasbare pauwen en de organisatie had allemaal een pauwenveer op zijn kleding. En dat waren de enige letterlijke veren van die dag. Voor de rest werden we vooral de hele dag verwend met figuurlijke pauwenveren. Want wàt een heerlijk relaxed feestje was het daar buiten!!!

Direct op het terras kon je aanschuiven aan één van de biertafels voor een kopje koffie met daarbij een Twentse krentenwegge, een Limburgse vlaai, of een andere streek-lekkernij uit den lande.

Op het heerlijke grasveld achter De Basis in Doorn lagen verder verspreid wat strobalen en (zit-)zwembanden, stonden sta-tafels en lag een verdwaald pierenbadje. En dit alles werd de hele dag door opgeluisterd met de gezellige beats van onze eigen politie-collega-dj. Prachtig!!

Wij startten met een workshop Mindfulness. Niet omdat we dat het allerliefst wilden doen, maar omdat die workshop nog niet vol was ;-). En normaal sta ik best wel open voor dit soort geitenwollensokken-geneuzel, maar vandaag was ik een beetje opstandig. Helemaal toen tijdens de 10-minuten-zen-sessie (waarbij ik steeds stiekem één oog open deed, omdat ik de beste man niet goed kon verstaan #nietgeschiktvoorslechthorenden) hinderlijk een telefoon afging, waarvan onze trainers het alleen maar prima vonden 'het mag er zijn' en 'accepteer dat het er is', terwijl ik dacht: 'Potdikke, irritatie-factortje'. Maar de workshop bracht ook iets moois. Want toen we na afloop even op het rokersterras aanschoven bij wat mannen die bij ons in de workshop hadden gezeten, ontstonden er heul gezellige gesprekken en hebben we de tweede activiteitenronde overgeslagen onder het genot van water, koffie en een peukje.

Tegen twaalf werden we achteraan op het terrein verwacht, waar een bijzondere plek zou worden onthuld. Door een ernstig zieke politiecollega die de wens had voor een plek van rust en reflectie voor de politie. De nabestaanden van onze overleden Leerdamse collega, die ruim vier jaar geleden tijdens een teamuitje omkwam, waren hierbij ook aanwezig. De plek is ontworpen door collega's die PTSS hebben en heeft de prachtige naam 'De Blauwe Plek' gekregen. Tijdens de ceremonie werd door een vrouwelijke collega prachtig het lied 'Fragile'

gezongen, waarbij menig een (ondanks de hitte) blauw kippenveld kreeg. Een indrukwekkend moment, en zeker ook passend bij deze bijzondere dag.

Tijdens de lunch maakten de serieuze gesprekken al weer snel plaats voor wat luchtigheid, waarna we besloten de heerlijke broodjes maar eens deels weg te lopen tijdens de activiteit 'wandelen met een coach'. Wat een prachtige omgeving daar joh!! En wat is wandelen toch heerlijk en zinvol!

Onze volgende activiteit werd 'de goochelaar' (om even passief vermaakt te worden en uit te rusten van de wandeling). Een collega uit Zandvoort stond in de brandende zon met verve zijn goochelkunsten te showen, strak in het pak en met de nodige humor. Diep respect voor hem!

Na deze passiviteit was het voor de dames wel weer tijd voor wat actie: 'Laten we gaan salsa-dansen!!' riep ik al vanaf de eerste ronde (want doodsbenuwd dat iemand zou opperen om te gaan fitnessen of MTB'en). Maar deze intekenlijst was steeds snel vol, dus het was er nog niet van gekomen. Nu kon het wel! Onze mannen zagen dit echter niet zo zitten en dus bleven we met twee dames over van ons clubje. Wat zeg ik? Van de héle club!! Want naast ons tweeën waren alleen de 2 instructeurs in de zaal, met als gevolg: een 1 op 1 privé Salsadans-les!! Hoe cool is dat?!! En op de vrolijke tonen van de Salsa muziek kwam de organisatie ons ook nog eens verrassen met smoothies en fruit! Top!!

Enthousiast en hysterisch actief kwamen we weer naar buiten, waar de rest van ons clubje een heerlijk plekje had veroverd in de lounch onder een boompje, met een drankje in de hand... #vakantiegevoel

Maar wij waren nog niet klaar....'laten we ook nog even gaan yoga-en!' en hups, daar gingen we weer....het bos in, naar de Yoga-plaats. Hmmz, maar yoga is toch echt niet aan een ieder besteed, zo ontdekte ik. Vijf minuutjes heb ik meegedaan, maar daarna was foto's maken leuker (van de onmogelijke standjes van mijn collega's, van een mooi uitzicht op de handboogschieters even verderop en van de prachtige omgeving). En toen was het ook wel klaar hoor, voor ons allemaal. Het plekje in de lounch onder de boom was perfect!! Met een biertje in de hand aan de rand van de jeu-de-boules-baan, een beetje ouwehoeren en goede gesprekken. Wat hadden we toch een zwaar leven...

De middag werd afgesloten door niemand minder dan Arie Koomen, waarna de avond werd ingeluid met werkelijk overheerlijk eten uit verschillende foodtrucks.

Och, en als je dan het sapje en het hapje binnen hebt, dan is het tijd om naar huis te gaan. Maar niet nadat we Nihat en zijn mede-organisatoren heel hartelijk bedankt hebben voor alle goede zorgen, verrassingen en verwennerij!!

Was het 'weer zo'n dag'?

Nee joh, het was nog nooit zó'n dag!!

Bedankt!!